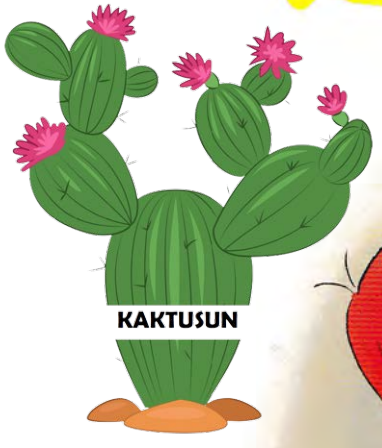
Pikolo ile Felsefe

Öğreniyorum

O Benim!

Michel Piquemal

Thomas Baas

ODTÜ YAYINCILIK

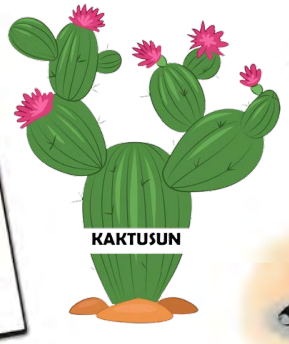

KÜÇÜKLER DE BÜYÜK DÜŞÜNCELER ÜRETEBİLİR!

Arkadaşı Oskar, Pikolo'yu evine davet eder. Fakat oyuncaklarını onunla paylaşmak istemez. Her şeyi kendisine saklamak ister. Bunun üzerine Pikolo muz ile kendisine bir oyun yaratır. Tuhaf ama Oskar onun bu oyununu çok kıskanır.

✦✦✦

Günlük yaşamımız küçük, gülümsetici öykülerle doludur. Bu öykülere doğru bir bakış bizi felsefi sorulara ve birbirinden şaşırtıcı yanıtlara götürebilir. Kitabın ikinci kısmındaki Pikolo'nun Felsefe Atölyesi'nde, felsefi düşünme eylemi çeşitli oyun ve etkinliklerle devam ettiriliyor.

6 yaş ve üzeri çocuklar için hazırlanmış *Pikolo ile Felsefe Öğreniyorum* serisi çocukların bir yandan küçük yaşta düşünme becerileri edinmelerini sağlarken bir yandan da Pikolo'nun sorularla ve çözümlerle dolu dünyasında okurları tatlı bir yolculuğa çıkarıyor.

ISBN 978-605-5164-42-3

₺10

O Benim!

C'est à moi!
© 2011 Albin Michel Jeunesse

O Benim!

Yazan: Michel Piquemal
Thomas Baas

ISBN: 978-605-5164-42-3

© Tüm yayın hakları **ODTÜ** Geliştirme Vakfı **Yayıncılık ve İletişim A.Ş.**'nindir. Yayıncının izni olmaksızın, hiçbir biçimde ve hiçbir yolla, bu kitabın içeriğinin bir bölümü ya da tümü yeniden üretilemez ve dağıtılamaz.

Yayın Yönetmeni
İlhami BUĞDAYCI

Çevirmen
Selin ÇAKAR

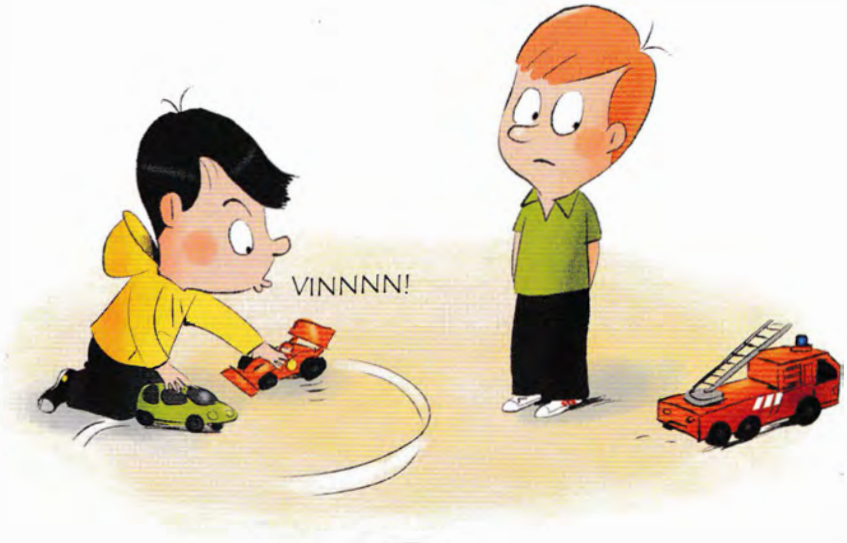
Grafik Uygulama
Emrullah ÖZ

4. Basım Temmuz 2017
Özyurt Matbaacılık Ltd. Şti.
Zübeyde Hanım Mah. Süzgün Sok. No: 7 İskitler-ANKARA
Tel: (312) 384 15 36 Faks: (312) 384 35 17
Sertifika no: 13385

ODTÜ Geliştirme Vakfı **Yayıncılık ve İletişim A.Ş.**
Öveçler 1042. Cadde 57/1 Çankaya-ANKARA
Tel: (312) 480 15 97 - 480 15 98
Faks: (312) 480 15 99
Sertifika No: 15723
İnternet: www.odtuyayincilik.com.tr

Pikolo ile Felsefe Öğreniyorum

O Benim!

Michel Piquemal

Thomas Baas

ODTÜ YAYINCILIK

Pikolo, o çarşamba çok mutluydu, çünkü ailesi Oskar'lara oyun oynamaya gitmesine izin vermişti. Oskar odasını, yatağını ve oyuncaklarını Pikolo'ya gururla gösterdi.

—Bak, dedi Oskar, bu benim transformatör robotum.

Pikolo heyecanla atıldı. Robotu aldı. Oskar robotu Pikolo'nun elinden hızla geri çekerken,

—Hayır, bu benim robotum. Onu sana ben gösteririm, ama sen ona dokunamazsın. O benim, dedi.

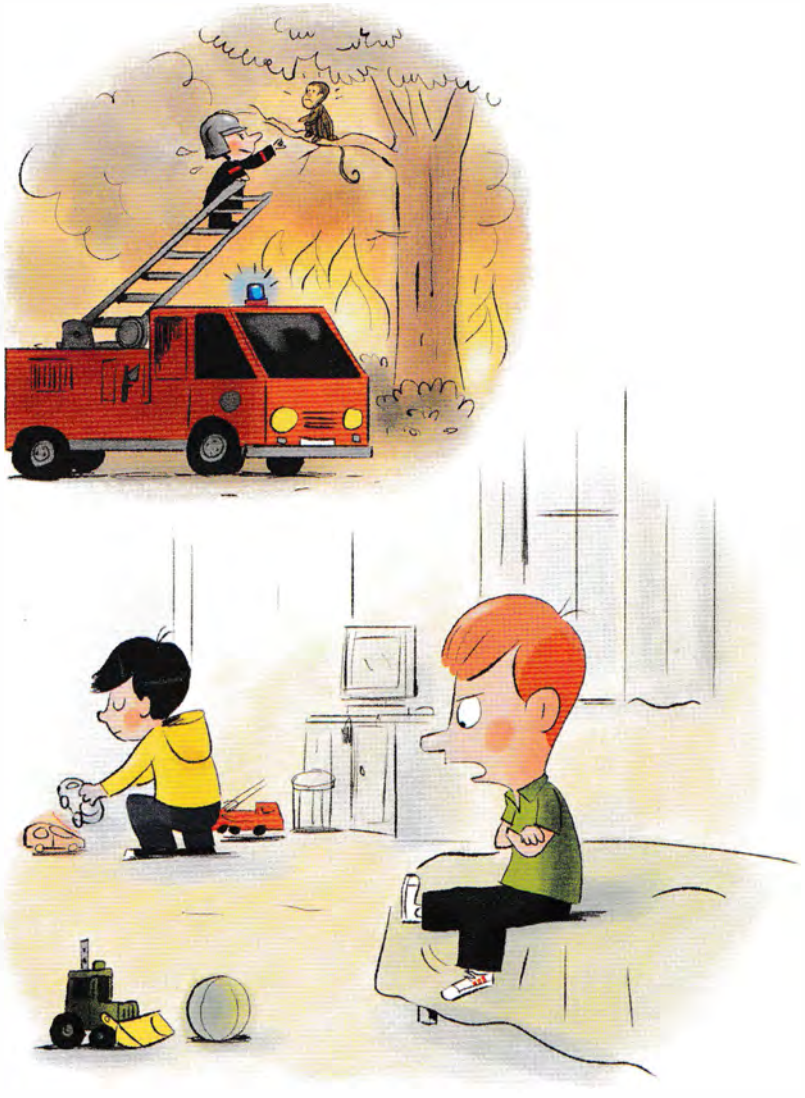

Oskar, robotunun yapabildiği şeyleri gösterdikten sonra onu komodinin üzerine koydu.
—İşte bu da benim küçük araba koleksiyonum. Benim bir sürü arabam var. En az yüz on iki yirmi yedi tane! dedi.
Sonra da arabalarını yerde daireler çizerek sürmeye başladı.

Bu oyuncakların arasında Pikolo'nun çok hoşuna giden kırmızı bir itfaiye arabası da vardı. O da onu sürmek istedi. Ama Oskar, hemen atılıp

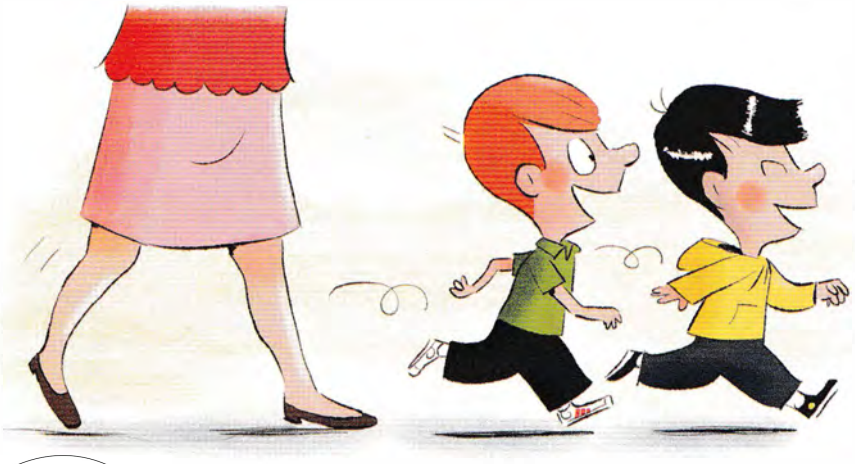
—Hayır, o benim. Onu ben seçtim! Bozacaksın! dedi.

Pikolo:

—Bana ne, hıh! Hem ben zaten ileride, orman yangınlarında yaralanan hayvanları iyileştirmek için veteriner itfaiyeci olacağım… İşte o zaman, benim gerçek bir itfaiye arabam olacak ve onu hiç kimseye vermeyeceğim! Özellikle de sana! diye söylendi.

Oskar arabalarıyla oynuyor, Pikolo da kızgınlık içinde oturarak onu izliyordu.

O sırada Oskar'ın annesi kapıdan başını uzatarak,
—Hadi, gelin de mutfakta bir şeyler atıştırın, dedi.
Çocuklar aceleyle mutfağa koşuştular ve orada Oskar'ın annesi onlara kocaman birer muz verdi.

Oskar muzunu hemencecik soyup yedi. Fakat Pikolo muzunu yemedi. Onu şaha kalkmış bir at gibi yapıp oynamaya başladı.
—Dıgıdık, dogodok, dıgıdık…

Masa örtüsünün desenindeki bitkilerle onu otlattı.

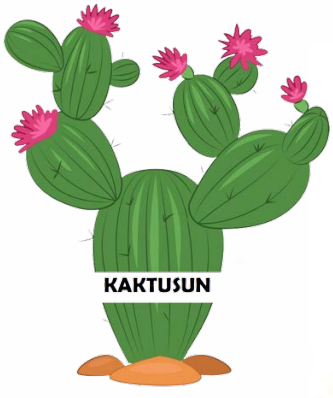

Ardından onu Zoro'nun atı gibi havaya kaldırdı.
—İhiii!

Oskar kıskançlıkla Pikolo'yu izliyordu:
—Oynamam için muzunu bana ödünç verir misin? diye sordu.
—Hayır o benim! diye yanıtladı Pikolo. Annen onu bana verdi.
—Eğer onu bana verirsen ben de sana itfaiye arabamı veririm diye öneride bulundu Oskar, ama Pikolo,
—Hayır! O benim muzum, benim! diye yanıtladı yeniden.
Oskar ısrarına devam ediyordu.
—Eğer verirsen ben de karşılığında sana bütün oyuncaklarımı veririm, dedi.

Pikolo sonunda,

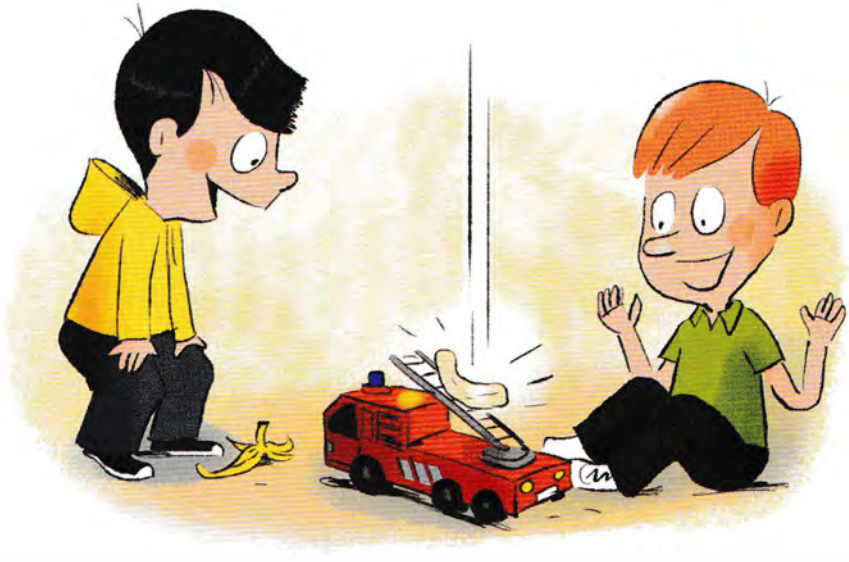
—Tamam olur, dedi ve muzla itfaiye arabasını takas ettiler. Ardından muzla robotu savaştırmaya başladılar ve kazanan muz oldu.

—Aferin sana muz! diyerek haykırdı Oskar.

Zafer işareti olarak muzu havaya kaldırdı.

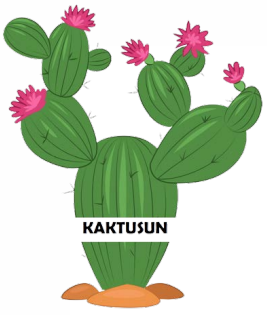

Oskar oynarken muzu öyle sıkmıştı ki, muzun içi yayından fırlayan bir ok gibi kabuğundan fırladı. Sonra da hooooop diye itfaiye arabasının merdivenleri üzerine düştü.

Pikolo'yla Oskar gülerek kendilerini yere attılar. Halının üzerinde yuvarlanıp birbirlerini gıdıkladılar. Sonra da Kızılderililer gibi muza doğru sürünmeye başladılar.

—Bir, ki, üç… Hadi onu yiyelim! diye haykırdı Pikolo.
—Eğer istersen hepsini tek başına yiyebilirsin, o SENİN muzun, dedi Oskar.

—Hayır! diye bağırdı Pikolo. Onu ikiye bölmek eğlenceli olmaz…

—O zaman bir, ki, üç…

İkisi de muzun birer ucundan ısırarak hop diye bitirdiler!

Akşama doğru, Pikolo ve Oskar iki gerçek arkadaşa dönüşmüştü. Pikolo ayrılırken Oskar itfaiye arabasını Pikolo'ya ödünç vermek istedi. Pikolo ise:
—Sende kalsın! Geldiğimde birlikte oynarız, dedi. Oskar da,
—Ve muz yeriz! Anneme söylerim, bize yüz on iki yirmi yedi tane muz alır, diye yanıtladı gülerek.

PİKOLO'NUN FELSEFE ATÖLYESİ

Düşünce Taneciği

EBEVEYNLER, ÖĞRETMENLER VE EĞİTİMCİLERE YÖNELİK

Bu öykü, başka insanlarla birlikte yaşamayı öğrenmemiz gereken "diğerleri" meselesini ele alıyor… Pikolo'nun arkadaşı Oskar, oyuncaklarını ödünç vermeyi istemiyor, onları sadece kendisine saklamayı arzuluyordu. Odasında olanlarda gördüğümüz gibi benmerkezci bir dünya görüşünü benimsiyordu. Ancak, sonrasında duygularını ve oyuncaklarını paylaştığında daha çok eğlendiğini fark etti. Paylaşmak bölmek, azalmak değil, tam aksine ilişkilerimizi zenginleştirmek ve hayatımızı daha da güzelleştirmek demektir. Bununla birlikte, sosyalleşme tek başına yürünecek bir yol değildir! Bu görev, yetişkinlerin küçük çocuklara, çocukluk dönemleri boyunca destek olmalarını gerektirir. Çocuklara bu süreçte aile ve arkadaş çevresiyle, kreş ve okullar aracılığıyla yardım edilmesi gerekir.
Hayatın bu ilk yıllarında, çocuklar paylaşmaya dair hiçbir özellik taşımazlar. Bütün küçükler (bebekler gibi) yalnızca bir şey istediklerini ve o şeyi derhal istediklerini bilirler. Kendilerini başkasının yerine koyup onun gibi hissetme yetenekleri yoktur. O yaşlarda bunun kendilerine ne kazandıracağı konusunda net bir bilince sahip değillerdir.
Ancak 4 yaşına geldiklerinde çocuklar fikirlerini ve oyuncaklarını başkalarıyla değiştirmekten zevk almaya başlarlar ve elbette bu yaş çocuktan çocuğa değişebilir. Bu 4 yaş "sınırı" yavaş yavaş hareket ederek yerine oturur, çünkü çocukların örneğin özellikle kardeşlerine karşı duyulan kıskançlıktan kaynaklanan reddediş dönemleri olabilir. Elbette kesin olan şu ki, bu tek başına oluşacak bir durum değil ve biz ebeveynler çocuklarımıza bu yolda kılavuzluk etmeyi bilmeliyiz; çünkü bu sosyalleşme büyük bir gereksinimdir. Onların gelecekteki erişkin hayatları için bir koşuldur. Çocuklar yavaş yavaş toplumla uyumlu ve hoş bir hayatı keşfedeceklerdir… Gruplarla bütünleşmekten, ne yapabildiklerini göstermekten ve diğerlerini keşfetmekten zevk alacaklar; neticede, yavaş ama emin adımlarla sosyal birer insan olacaklardır.

KONUYLA İLGİLİ FELSEFİ TEMALAR:
Sahip olma, paylaşma, sosyalleşme, oyun ve arkadaşlık, başkalarının varlığı…

PİKOLO'NUN OYUNLARI

AŞAĞIDAKİLERDEN HANGİLERİNİ ARKADAŞLARINLA PAYLAŞMAKTAN HOŞLANIRSIN, HANGİLERİNİ PAYLAŞMAKTAN HOŞLANMAZSIN?

İtfaiye kamyonun

Baban

Bir sinema filmi

Çikolatalı ekmeğin

Annenin okşaması

Gece gördüğün rüyalar

Brüksel lahanasıyla dolu tabağın

Okulda zorlandığın bir ödev

Dinozolar hakkında bildiklerin

Karnın ağrıyana kadar gülmek

AŞAĞIDAKİ RESİMLERLE KONUŞMA BALONCUKLARINI BİRBİRİYLE EŞLEŞTİR.

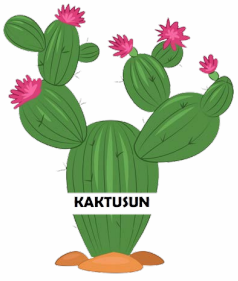

Yetişkinler için not:

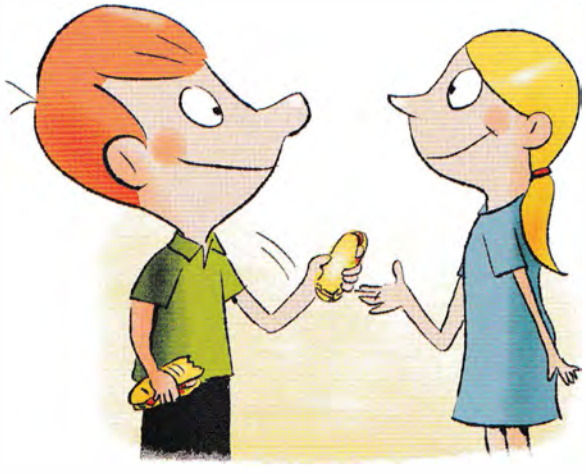
Bu küçük oyun, oyun oynarken, bir ödevi yaparken, duygularımızı paylaşırken ve hatta egomuzu tatmin ederken bile... başkalarına nasıl da sürekli ihtiyaç duyduğumuzu göstermemizi sağlayacak. Çünkü bizler diğerleriyle birlikte var oluruz. Hatta bazen dinlenmek, okumak ya da hayallere dalmak için yalnız kalmaya ihtiyaç duysak da...

SORULARLA DÜŞÜNELİM

BİRAZ DA SİZ BİZE ANLATIN...

Oyuncaklarını arkadaşlarına kolayca ödünç verir misin?

Öğlen yemeğini ya da çok sevdiğin bir şeyi paylaşabilir misin?

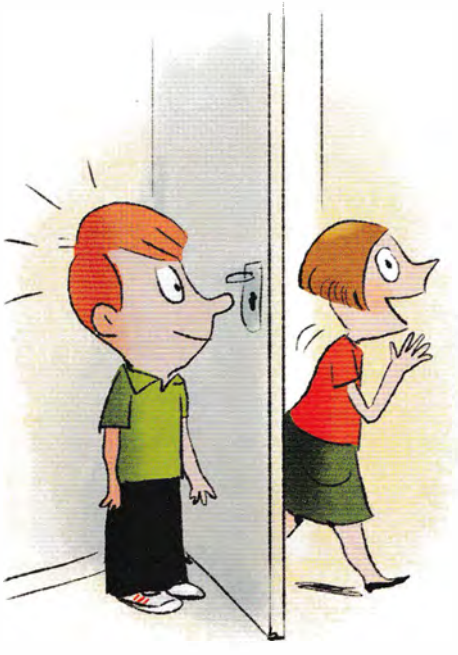
Hiç yalnız kalmak ve dinlenmek istediğin oldu mu?

Hangisini tercih edersin? Yalnız oynamayı mı, arkadaşlarınla oynamayı mı? Neden?

Arkadaşlarının olması senin için önemli mi? Onlarsız yaşıyabilir misin?

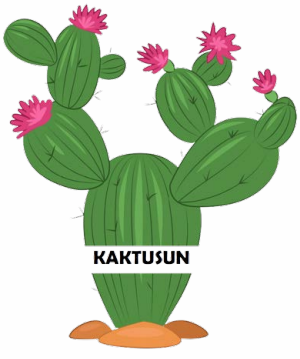

En sevdiğin oyun hangisi? Niçin?

DAHA FAZLA ÖĞRENELİM

BİRLİKTE OYNAMAYI ÖĞRENME!

Pikolo arkadaşlarıyla oynamayı çok seviyor. Haydi, ona evde ya da doğum günü partisinde arkadaşlarıyla birlikte oynayabilecekleri birkaç oyun önerelim:

Sıcak-soğuk

Hep beraber bir nesne seçilir (bir şeker mesela) ve ardından çocuklardan biri odadan çıkarılır. Bu esnada odada kalan diğer çocuklar seçilen eşyayı saklar. Döndüğünde arkadaşlarının basitçe "soğuk", "buz gibi", "sıcak" diyerek verdiği işaretleri "yandın" denilene kadar takip edip saklanan eşyayı bulur ve kazanır.

Gözler kapalı

Oyun alanında, öncelikle sandalye, kutu vb. eşyalarla engeller oluşturulur... Ardından çocuklar ikişerli ikişerli gruplar halinde ayrılır, biri (gözleri bağlı bir şekilde) görmez olur, diğeriyse onun rehberi.
Her rehber, elleri ve sesiyle görmeyen arkadaşına rehberlik ederek bütün parkuru geçmesini sağlar. Hangi çiftin daha hızlı yarışı tamamladığını öğrenmek için kronometre tutulur.

Aldım, verdim, ben seni yendim

İkişer ikişer karşılıklı halde oturulur, ikililerden her biri birbirinin çenesini elleriyle tutar ve ardından "aldım, verdim, ben seni yendim, kim ilk güldü ayvayı yedi" şarkısı birlikte söylenir. Her çocuk karşısındakini güldürmek için şaklabanlıklar yapar. İlk gülen oyunu kaybeder.

Şişe devirmece

İçi boş plastik bir şişe yere dik bir şekilde konulur, ardından 5 ya da 6 kişi şişenin etrafında bir çember oluşturur. Sonra birbirlerini itip düşürmeye çalışırlar, taa ki şişe devrilene kadar. Şişeyi kim devirirse elenir ve oyuna yeniden başlanır.

Zavallı küçük kedi hasta!

Bütün çocuklar yuvarlak şekilde konulmuş sandalyelere otururlar. Kedi rolünü üstlenecek olan bir diğer çocuksa iki ayağı üzerine çömelerek, sandalyelerin arasında emeklemeye başlar. Bir arkadaşına yaklaşır ve miyavlayarak, komiklikler yaparak, ayaklarına dolanarak onu güldürmeye çalışır... Üç kere miyavladığında arkadaşları "zavallı küçük kedi hasta!" diye bağırırlar. Ama çocuklar gülmemelidirler yoksa kaybederler.

Köpek kemiği

Gözleri bağlı bir çocuk bekçi köpeği rolünü oynar. Önüne bir "kemik" (hafif bir eşya olmalı) konur. Diğer çocuklar kemiği kaçırmaya çalışmak için sessizce yaklaşırlar. Fakat köpek kulaklarını dört açmıştır. Bir ses duyar duymaz, parmağını uzatır. İşaret ettiği oyuncu üç adım geri gitmek zorundadır. Kemiği yakalanmadan kaçırmayı başaran kazanır ve kazanan çocuk bekçi köpeği olur.

